

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ: CM1903004001

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กวง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 23 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 4 ท่าตันกวาว ตำบล ชมภู อำเภอ สวรรค์ จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	507557	Y(UTM)	2069849	X(UTM)	507557	Y(UTM)	2069849	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		4.5		6.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		4.0		6.0		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		5.0		6.0		ความยาวช่องตอม่อ	12.0 เมตร	
						จำนวนตอม่อ	6 ช่อง	
- กรณีท้อลอด		ท้อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท้อ	- ช่อง
		ท้อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		-		-		-		
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		4.0		6.0		1:1.5		

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ มากกว่า 1 กิโลเมตร

การตาดผิวของลำน้ำ

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

ไม่ตาดผิว

แม่น้ำแม่กวงมีลักษณะปกคลุมด้วยผิวดินและวัชพืช

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ ปานกลาง

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย

ระดับความเสี่ยง น้อย

มากกว่า 4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางทางน้ำ

> โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (แม่น้ำแม่กวงเป็นแม่น้ำสาขาสายใหญ่ ทำให้มีวัชพืชและตะกอนสะสมในลำน้ำตลอดช่วง)

> โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุขโลก: สะพานมีหน้าตัดแคบเกินไป หรือมีตอม่อมากเกินไปในช่วงฤดูน้ำหลากระบายไม่ทัน

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลชมภู

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
สะพานข้ามลำน้ำแม่กวงมีตอม่อของสะพานที่ถี่เกินไป และลำน้ำแม่กวงมีการสะสมของตะกอนมาตลอดหลายปี ทำให้เมื่อเวลาผ่านไปทางหน่วยงานได้ทำผนังป้องกันน้ำกัดเซาะ เป็นการเรียงหิน 2 ช่วง โดยมีการทำเป็นผนังเรียงหินด้วยระยะทางทั้งหมด 74 m. ทำให้ระดับการเรียงหินมีความแตกต่างกันมากกับจุดที่มีความลึกมากที่สุดของลำน้ำแม่กวง หรือระดับการเรียงหินเกือบจะชิดติดกับท้องของสะพาน ดังนั้นความกว้างมากที่สุดของลำน้ำแม่กวงมีความกว้างประมาณ 20 m. ประกอบกับลำน้ำแม่กวงมีวัชพืชขึ้นเป็นปริมาณมาก ทำให้การระบายน้ำเป็นไปได้อย่างล่าช้า ส่งผลให้น้ำไหลเอ่อท่วมขึ้นตลิ่งของลำน้ำแม่กวงเป็นระยะทางหลายกิโลเมตร	เนื่องจากตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้น้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $88.55 \text{ m}^3/\text{s}$ ทำการขุดลอกลำน้ำแม่กวงให้มีหน้าตัดการระบายน้ำที่เพิ่มมากขึ้น นำวัชพืชออกจากลำน้ำแม่กวงตลอดช่วง และสะพานนี้เป็นสะพานเก่าที่สร้างมาหลายปี แต่ยังคงมีความแข็งแรงสามารถใช้งานสัญจรได้ดี จึงไม่ต้องทำการรื้อถอนสะพาน

รูปภาพประกอบ

